

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 672/2025-23

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Vomar s.r.o.**, Šalská 852, Šoporňa, zastúpeného soukeník – štrpka s. r. o., Strážnická 8141/5, Bratislava, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4CoKR/22/2024-1383 zo 6. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 31. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na ochranu majetku podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva vlastníť majetok podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu č. k. 4CoKR/22/2024-1383 zo 6. marca 2025. Navrhuje, aby ústavný súd napadnuté uznesenie zrušil, vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, priznal mu finančné zadost'učinenie vo výške 5 000 eur a nahradil trovy konania v sume 949,16 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že 15. júna 2009 uzatvorila spoločnosť OKAMEA, s. r. o. „v konkurze“ (ďalej len „úpadca“), so spoločnosťou OKAMEA SK, s. r. o. (ktorá 13. júla 2021 zmenila svoje obchodné meno na MOFAK, s. r. o.), kúpnu zmluvu o prevode vlastníckeho práva k viacerým nehnuteľnostiam. Nehnuteľnosti boli následne kúpnu zmluvou z 26. júna 2020 prevedené na spoločnosť ALEŠ – V s. r. o., ktorá 21. mája 2021 uzatvorila so sťažovateľom kúpnu zmluvu, na základe ktorej došlo k prevodu vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam.

3. Správca konkurznej podstaty úpadcu podal na Okresnom súde Trnava 6. marca 2025 proti spoločnosti MOFAK, s. r. o., žalobu o určenie neúčinnosti právneho úkonu (kúpnej zmluvy

z 15. júna 2009). Okresný súd rozsudkom sp. zn. 36Cbi/2/2022 z 27. septembra 2023 určil, že kúpna zmluva z 15. júna 2009 je voči konkurzným veriteľom úpadcu v konaní vedenom pod sp. zn. 25K/25/2010 právne neúčinná. Žalovaný (MOFAK, s. r. o.) podal proti rozsudku okresného súdu odvolanie. Krajský súd v Trnave napadnutým uznesením zo 6. marca 2025 prvým výrokom konanie vo veci zastavil a druhým výrokom stranám sporu náhradu trov konania nepriznal. V odôvodnení uznesenia krajský súd konštatoval, že existuje dôvod na zastavenie konania, pretože žalovaný bol 29. novembra 2024 *ex offi*o vymazaný z obchodného registra.

4. Správca konkurznej podstaty úpadcu zverejnil v Obchodnom vestníku 11. júna 2025 oznámenie pod č. 110/2025, v ktorom uviedol, že na základe rozsudku z 27. septembra 2023 do súpisu majetku úpadcu zapísal aj dotknuté nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľa s poznámkou podľa § 78 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“), avšak bez uvedenia osoby, v ktorej prospech pochybnosti sporného zápisu svedčia.

5. Sťažovateľ podal 10. júla 2025 žalobu o vylúčenie nehnuteľností zo súpisu majetkovej podstaty úpadcu proti správcovi, na základe ktorej prebieha na okresnom súde pod sp. zn. 36Cbi/1/2025 konanie o vylúčenie majetku (dotknutých nehnuteľností) zo súpisu majetku úpadcu. Sťažovateľovi bolo v tomto konaní doručené vyjadrenie správcu z 13. augusta 2025 k podanej žalobe, z ktorého sa dozvedel, že okresný súd 2. júna 2025 vyznačil právoplatnosť rozsudku z 27. septembra 2023. Správca sa v preskúvanom konaní domáha jeho zastavenia z dôvodu, že vec už bola právoplatne vyriešená práve rozsudkom z 27. septembra 2023, ktorý nadobudol právoplatnosť 26. marca 2025.

6. Sťažovateľ doručil 9. septembra 2025 krajskému súdu podanie, v ktorom vysvetlil svoje dôvody, pre ktoré považuje vyznačenie právoplatnosti rozsudku z 27. septembra 2023 za nesprávny procesný postup zo strany okresného súdu. Poukázal v ňom na to, že proti rozsudku z 27. septembra 2023 podal žalovaný odvolanie, preto nemohol nadobudnúť právoplatnosť, a taktiež na to, že odvolacie konanie vo veci bolo zastavené v dôsledku straty procesnej subjektivity žalovaného. K vyjadreniu správcu v preskúvanom konaní doručil sťažovateľ 11. septembra 2025 repliku, na ktorú krajský súd odpovedal podaním doručeným sťažovateľovi 2. októbra 2025, v ktorom poukázal na právne závery vyplývajúce z nálezu sp. zn. IV. ÚS 410/2024 z 10. decembra 2024.

7. Sťažovateľ podaním doručeným 3. októbra 2025 požiadal okresný súd o nápravu jeho nesprávneho procesného postupu vo veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 36Cbi/2/2022. Okresný súd mu podaním z 8. októbra 2025 odpovedal, že predseda ani podpredseda súdu nemajú kompetencie akokoľvek zasahovať do tohto úkonu spočívajúceho vo vyznačení právoplatnosti, a preto jeho žiadosť postúpili sudcovi, ktorý rozhodoval vo veci samej.

8. Okresný súd prostredníctvom sudcu konajúceho v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cbi/2/2022 (žaloba o určenie neúčinnosti právneho úkonu) podaním doručeným 21. októbra 2025 sťažovateľovi oznámil, že sudca rozhodujúci v konaní o vylúčení veci môže dospieť aj k záveru o nedôvodnosti argumentácie správcu vzhľadom na spôsob skončenia veci vedenej pod sp. zn. 36Cbi/2/2022 a tiež že rozsudok z 27. septembra 2023 nebol zrušený uznesením zo 6. marca 2025, preto na ňom okresný súd vyznačil právoplatnosť. Zo vzájomnej korešpondencie s okresným súdom sťažovateľ zistil, že odstránenia nesprávneho vyznačenia právoplatnosti na rozsudku z 27. septembra 2023 sa na okresnom súde neúspešne domáhala aj advokátska kancelária HALADA and PARTNERS s. r. o.

II. Argumentácia sťažovateľa

9. K porušeniu označených práv došlo podľa sťažovateľa tým, že krajský súd v právoplatnom napadnutom uznesení osobitne neuviedol, že podľa § 391 ods. 1 Civilného sporového poriadku zrušuje rozsudok okresného súdu z 27. septembra 2023. Textáciou výroku napadnutého uznesenia krajský súd vytvoril priestor pre pochybnosti o právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku z 27. septembra 2023, ako aj o tom, či došlo k zastaveniu celého konania alebo len odvolacieho konania. Následkom toho disponuje správca právoplatným rozhodnutím a uskutočňuje kroky k jeho výkonu. Sťažovateľ je nútený niesť bremeno cudzieho pochybenia a brániť sa proti úkonom správcu osobitnou vylučovacou žalobou. V tejto súvislosti sa odvolal na závery vyplývajúce z rozhodnutia ústavného súdu vo veci sp. zn. IV. ÚS 410/2024 z 10. decembra 2024.

10. Sťažovateľ sa domnieva, že ústavne akceptovateľný výklad musí zabrániť tomu, aby sa administratívny úkon (vyznačenie právoplatnosti) a naň naviazaný konkurzný zápis stali nástrojom na obídenie účelu napadnutého uznesenia, t. j. aby vznikol stav, v ktorom vedľa seba koexistuje „právoplatný“ titul vo veci samej a zároveň právoplatné uznesenie o zastavení konania ako celku.

11. Sťažovateľ nebol stranou preskúmaného konania, a preto proti uzneseniu zo 6. marca 2025 nemohol podať dovolanie. Keďže žalovaný stratil vecnú legitimáciu v spore svojím zánikom, jediný, kto dovolanie mohol podať, bol správca, avšak náprava pochybenia by bola v jeho neprospech. Podaná žaloba o vylúčenie veci nerieši príčinu zásahu do práv sťažovateľa, ale len jeden z jeho dôsledkov.

12. Keďže sťažovateľ nebol stranou sporu v konaní, v ktorom bol vydaný rozsudok z 27. septembra 2023, nemohol sa o ňom dozvedieť bezprostredne po jeho vystavení. Subjektívna dvojmesačná lehota preto u neho začala plynúť až dňom, keď sa o zásahu preukázateľne dozvedel. Prvú informáciu o tomto zásahu sťažovateľ získal až z vyjadrenia správcu z 13. augusta 2025, ktoré mu bolo doručené 1. septembra 2025. Vyznačenie doložky právoplatnosti na rozsudku z 27. septembra 2023 si sťažovateľ overil až následne aj na okresnom súde.

III. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

13. Sťažovateľ namieta porušenie označených práv napadnutým uznesením, ktoré podľa jeho názoru obsahuje nesprávne formulovaný výrok o zastavení konania, ktorý umožňuje interpretačné pochybnosti, v dôsledku čoho došlo k nesprávnemu vyznačeniu právoplatnosti rozsudku okresného súdu z 27. septembra 2023, na základe ktorého boli potom dotknuté nehnuteľnosti vo vlastníctve sťažovateľa zapísané správcom do majetkovej podstaty úpadcu. Domnieva sa, že výroková časť napadnutého uznesenia má obsahovať aj výrok o zrušení rozsudku okresného súdu.

14. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Na predbežnom prerokovaní preskúmal, či obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde)

a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

15. Ústavnú sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd. Jednou zo základných podmienok jej prijatia na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku. Zmeškanie dvojmesačnej lehoty na podanie ústavnej sťažnosti neumožňuje zákon o ústavnom súde odpustiť, pričom zákonným následkom zmeškania lehoty je odmietnutie ústavnej sťažnosti ako podanej oneskorene.

16. Sťažovateľ zachovanie lehoty na podanie ústavnej sťažnosti (31. októbra 2025) proti napadnutému uzneseniu zo 6. marca 2025 odvodzuje od získania informácie o vyznačení právoplatnosti na rozsudku okresného súdu z 27. septembra 2023 a tvrdí, že sa túto informáciu dozvedel z vyjadrenia správcu, ktoré mu bolo doručené 1. septembra 2025.

17. Ústavný súd odkazuje na uznesenie sp. zn. III. ÚS 431/2016 z 28. júna 2016, v ktorom vyslovil, že pokiaľ ide o subjekty, ktorým rozhodnutie nemá byť doručované, ak tieto tvrdia, že jeho vydaním napriek tomu malo dôjsť k porušeniu ich základných práv a slobôd, v takom prípade im lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde začína plynúť dňom, keď sa o jeho obsahu dozvedeli, resp. dozvedieť mohli. Začiatok plynutia lehoty sa posudzuje podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde zhodne ako v prípadoch opatrenia alebo iného zásahu, t. j. počítá sa odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Pokiaľ ide o rozhodnutie zverejnené v Obchodnom vestníku, každý sa o ňom môže dozvedieť dňom jeho uverejnenia.

18. Z obsahu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ nebol účastníkom preskúmaného konania. Za zásah do svojich práv považuje fakt, že rozsudok okresného súdu z 27. septembra 2023 nadobudol právoplatnosť a nebol zrušený napadnutým uznesením krajského súdu. Sťažovateľ k ústavnej sťažnosti sám predložil výpis z Obchodného vestníka z 11. júna 2025 s oznámením správcu o zápise dotknutých nehnuteľností do súpisu majetkovej podstaty úpadcu, v ktorom je uvedený aj dátum právoplatnosti rozsudku okresného súdu. Ďalej ústavný súd zistil dopytom na okresnom súde, že sťažovateľ podal na okresnom súde žalobu o vylúčenie veci zo súpisu už 10. júla 2025, teda skôr, ako sa údajne dozvedel o právoplatnosti rozsudku okresného súdu.

19. Ústavný súd s prihliadnutím na uvedené nepovažoval za pravdivé tvrdenie sťažovateľa, že sa o vyznačení právoplatnosti rozsudku z 27. septembra 2023 dozvedel až z vyjadrenia správcu z 13. augusta 2025, ktoré mu bolo doručené 1. septembra 2025, ale vychádzal z prezumpcie objektívnej možnosti dozvedieť sa o tejto skutočnosti jej uverejnením v Obchodnom vestníku.

20. Vzhľadom na uvedené je potrebné konštatovať, že lehota na podanie ústavnej sťažnosti proti napadnutému uzneseniu zo 6. marca 2025 začala sťažovateľovi plynúť 12. júna 2025 (§ 199 ods. 9

zákona o konkurze a reštrukturalizácii v znení účinnom do 30. septembra 2025), ústavná sťažnosť doručená ústavnému súdu 31. októbra 2025 je preto podaná celkom zjavne po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2025

Ladislav Dudíťš
predseda senátu